

Tak co, přátelé ?

28.12.2014

Přežili jste předvánoční šílenství ? Musím přiznat, že mně jedna návštěva většího obchodního řetězce docela stačila:

Gl-gl-gl ... podobný zvuk vydává můj nákupní vozík v supermarketu. Zbyl na mě. Poslední, s utrženým bezpečnostním řetízkem, nebylo nutné hledat a vkládat minci. Gl-gl ... přetlačuji se s vozíkem ve snaze jet rovně, zatímco on mne stále strká ke stejné straně. Podivný klapot vydává kolečko, na jehož osičku se namotal kousek čehosi a cuká s ním sem tam. Vidím, že dnes nebude nákup jednoduchý. Všechny uličky v obchodě jsou téměř ucpané zákazníky, kteří ještě na poslední chvíli dokupují dárky. To se mě naštěstí netýká. Akce - slevy o pár korun, nákupní hysterie, také tlačence u ochutnávek. Kolečka točeného salámu napíchnutá na párátko se jen míhají, muži se předhánějí, aby na ně zbylo. Nákupy navršené až přes okraje. Upachtění zákazníci už většinou odložili svoje kabáty přes držadla vozíků, protože takový předvánoční nákup je dřina. Do tohoto hemžení vyhrává stále dokola zvuková smyčka koledy a obchodní hlášení připomíná, abychom si dávali pozor na své osobní věci před zloději. Vlastně jsem si ještě ani nevšimla vánoční výzdoby. Nějak zanikla. Nebo spíš zevšedněla, protože je tu už od listopadu, kdy se objevily vánoční kolekce a ozdoby. Všechno je uspěchané. Za okny ještě svítí ospalé podzimní sluníčko a uvnitř - Vánoce. To bude tím. Kouzlo Vánoc nedorazilo. Buch ! Najednou jsem razantně popostrčena přeplněným vozíkem zákazníka za mnou. Bez omluvy. Bytost za mnou nevnímá, myšlenkami je někde jinde. „Hej, mistře " chrčí z reproduktorů. Vzdávám to a otáčím k pokladnám. Pohledem porovnávám svůj nákup s ostatními. Na dně vozíku mám 4 knížky a dvě moc hezké svíčky. Mám ráda svíčky. Všude se na ně nalákám, kdybych měla dost místa, možná bych je i sbírala. Polovina pokladen je uzavřená, přestože obchodák praská ve švech. Fronty převeliké, stejně jako ty nákupy. Chce to trpělivost. Řadím se a čekám. Postupujeme pomalu, protože nákupy všech jsou neuvěřitelné. Několik zákazníků nespokojeně bručí, jeden postarší muž přede mnou dokonce zanádvává, že je to bordel. Uleví se mi až za pokladnami a už rychle gl-gl-gl-gl ven ! Úleva. Mrazivý vzduch venku mne vzpamatuje. Chci domů. Hrozně moc chci domů. Na mojí cestině před domem budou zářit červené kuličky, zahrada bude tichá. Tady, opravdu až tady vnímám atmosféru Vánoc." Tichá noc, přesvatá noc "..... zde se sice koleda nahlas neozývá, ale je tu.

Klid ovšem zdaleka ještě nebude. Musíme přežít silvestrovské petardy a rachomejtle a také hysterii s fingovanými slevami a výměnami nevhodných, či špatně odhadnutých vánočních dáreků. Ani to se mě netýká. Mně se totiž Ježíšek strefil přesně ! Nebudu nic vracet ani reklamovat. Největší radost mám z držáku na samolepku našeho NaPaLo, který bude připevněn pod řídítka mojí elektrické koloběžky. O něčem takovém se mi nemohlo ani zdát. To všechno přítel a fanda našeho NaPaLo - grafik J. Vejvoda. Duše spřízněná. Kromě držáku na koloběžku mě ještě překvapil maličkými kalendářičky s fotkou od 5. tůňky a logem. Budeme je dávat zvědavým návštěvníkům.

Nevím, nevím, jak jsem bez toho označení mohla jezdit ☺.

Konečně mám „služební vozidlo“ jak má být.

No není to krása ?

Tento dopravní prostředek mám ráda. Mohu se přemísťovat rychle, tiše a hlavně ekologicky. Jen musím mít na paměti kapacitu baterie, abych se nemusela vracet zpět do civilizace na valníku s jetelem i s koloběžkou. Zním to.

Z tohoto dárku jsem byla tak natěšená, že jsem se nemohla dočkat připevnění. Taky jsem hned vyjela na projížďku, jako kdybych čekala, že to pojede lépe. Věříte, že jelo ? No, bylo -7° C, ale odložit to nešlo. Děti, když dostanou od Ježíška kolo, taky ho hned projedou, nebo brusle – když není led, poškrábou linoleum v kuchyni. Je pravda, že už jsem věkem od dětí hooooódně daleko, s rozumem se to nějak neposunulo.

Na novou sezonu není připravena jen koloběžka. Také žebříky budou co nevidět potřeba na čištění budek kolem tůní v lese. Pokaždé byly obsazeny všechny, je to radost. Jeden sýkorník si oblíbil brhlík. Je zajímavé, že pokaždé ten stejný. Poznává se to podle toho, co dovnitř nanosí. Jsou to skoro výhradně úlomky kůry, zatímco sýkory mají hnízda z trávy a mechu.

Pane Vejvodo, MOC děkuji za sebe i za NaPaLo. Zachovejte nám přízeň, prosím.

J. Hepová-MiSFN